

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20241450200091 по описа за 2024 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

О Т М Е Н Я В А Наказателно постановление № 24-0300-000051/05.02.2024 год. на Началник група в ОД на МВР В., РУ гр.М., с което на нарушителя **А. Х. К.** от с. Б., общ. М., е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - **ГЛОБА** в размер на **200 /ДВЕТА/ ЛЕВА** и **ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС** за срок от **6 /ШЕСТ/ МЕСЕЦА** за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, като неправилно и незаконосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.1, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

А. Х. К. от с. Б., общ. М., е обжалвал в срок Наказателно постановление № 24-0300-000051/05.02.2024 год. на Началник група в ОД на МВР В., РУ гр.М.

Жалбоподателят се явява в първото по делото съдебно заседание като изцяло поддържа депозираната по делото жалба. С последната се иска отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно и немотивирано. Акцентува се, че жалбоподателят не е извършил виновно нарушение на чл. 175 ал.3 пр. 1 от ЗДвП, а именно управление на МПС, което е със служебно прекратена регистрация, защото не е знаел, че е изтекъл срока на застраховката не е уведомен за служебното прекратяване и няма как да му се вмени такова нарушение. Подчертава се, че и собственика на автомобила, а именно П. Б. не е била уведомена от Гаранционния фонд и от ПП КАТ, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена.

Ответникът редовно призован, представител не е изпратил, нито пък е взел становище по жалбата.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Тук е мястото да се отбележи, че атакуваното Наказателно постановление е връчено лично на жалбоподателя на 13.02.2024 г., а жалбата е входирана пред ответника на 16.02.2024 г., и безспорно е в срок.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно:НП №24-0300- 000051/05.02.2024г., Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 11.01.2024г. постановено по ДП №6990/2023г. по описа на РП В., ТО-М., Справка за нарушител/водач от 26.02.2024г., Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, АУАН №950971/30.09.2023г., Мотивирана резолюция №23-0300- М000061/04.10.2023г. за прекратяване на административнонаказателно производство по АУАН №950971/30.09.2023г., Заверени преписи от Договор за покупко-продажба на МПС от 27.07.2021г.,

нотариално заверен под рег. №3247 от същата дата и Пълномощно нотариално заверено под рег. №2237/06.08.2021 и Заверен препис от Досъдебно производство №6990/2023г. по описа на Районна прокуратура гр. В., ТО-М. съдържащо 38 броя листа.Съответно са разпитани свидетелите Г. Г. и П. Ц. и двамата служители в РУ гр.М., като съответно свидетеля Г. е актосъставител, а свидетелят Ц. съответно свидетел при констатиране на нарушението и при съставяне на акта.

От събраните по делото доказателства по безспорен, категоричен и непротиворечив начин се установява, че на 30.09.2023 г. около 17:30 часа полицейски екип на РУ гр.М. в състав Г. Г. и П. Ц. се намирали със служебен автомобил в с. Б. на ул.”Г. Д.” пред дом № .. В посочения час свидетеля Г. спрял за проверка движещият се по улицата лек автомобил „Ауди А4” с рег.№ Автомобилът бил управляван от жалбоподателя, който бил близък на собственика на автомобила. При проверката се установило, че автомобила е със служебно прекратена регистрация от дата 05.09.2023 г. на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП, а именно поради неплатена Задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобила. На жалбоподателя бил съставен АУАН № 950971/30.09.2023 г. по чл.140 ал.1 пр. 1 от ЗДвП. С мотивирана резолюция № 23-0300-М000061 от 04.10.2023 г. на Началник Група в ОД на МВР гр.В. при РУ гр.М. административнонаказателното производство по процесния акт е прекратено. По случая е образувано и водено досъдебно производство №6990/2023г. по описа на РП В., ТО- М. като същото е прекратено с постановление за прекратяване на досъдебното производство под №6990/11.01.2024г., като същото е изпратено на Началника на РУ М. за налагане на административно наказание на жалбоподателя.Впоследствие е издадено атакуваното наказателно постановление на основание чл. 36 ал.2 от ЗАНН, затова че на 30.09.2023 г. около 17:30 часа в с. Б. на ул.”Г. Д.” до №.. с посока на движение гр. М. е управлявал лек автомобил „Ауди А4” с рег.№ ..., собственост на П. Т. Б. от гр. В., като управляваното МПС е със служебно прекратена регистрация по реда на чл.143 ал.10 от ЗДвП, което представлява нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП. Както беше отбелязано в по-горните абзаци във връзка с разпоредбата на чл.33 ал.2 от ЗАНН административнонаказателното производство е прекратено, като Преписката е изпратена в РП гр.В. – ТО гр.М. по компетентност. С Постановление под № 6990/2023 г. прокурор Г. П. се е произнесъл, като е прекратил наказателното

производство по Досъдебното производство, като е отразил, че жалбоподателят не е знаел, че автомобила е със служебно прекратена регистрация, както и че не са получавали със собственика му уведомление от Гаранционния фонд, че застраховката „Гражданска отговорност“ е изтекла. Отражено е и че в преписката липсват данни органите на МВР - Сектор „ПП“ при ОД на МВР гр.В. да са изпълнили императивното изискване на нормата на чл.143 ал.10 от ЗДвП да бъде уведомен собственика на МПС-то за служебното прекратяване на регистрацията. Представителят на прокуратурата е приел, че тези факти правят деянието на жалбоподателя несъставомерно за извършено престъпление по чл.345 ал.2 от НК. Препис от Постановлението, ведно с цялата преписка е изпратено на Началника на РУ гр.М. за продължаване на административнонаказателната процедура и преценка, относно санкционирането на нарушителя по административен ред. Постановлението е постъпило в РУ гр.М. на 02.02.2024 г., като въз основа на него е издадено атакуваното НП спрямо жалбоподателя.

При така възприетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

От представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 год. на Министъра на вътрешните работи по безспорен начин се установява компетентността на наказващия орган да издава наказателни постановления по ЗДвП и неговият Правилник. Съгласно чл.189 ал.12 от ЗДвП и приложената Заповед на Министъра на вътрешните работи, на Началник Група към ОД на МВР В. , РУ гр.М. са делегирани права на административнонаказващ орган по смисъла на чл.47 ал.2 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваното НП следва да бъде отменено по следните съображения:

Съгласно чл.6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Деянието, обявено за административно нарушение е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо – чл.7 ал.1 от ЗАНН. Умишлено е деянието в случаите, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допускал

настъпването на тези последици. В конкретния случай на жалбоподателя е вменено извършването на административно нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 30.09.2023 г. в с. Б., общ. М. е управлявал процесния лек автомобил, собственост на П. Т. Б. от гр. М., което МПС не е било регистрирано по надлежния ред – служебно прекратена регистрация. От представените и приети доказателства се установява по несъмнен начин, че на 05.09.2023 г. е било постановено служебно прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Ауди А4” с рег.№, на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП, поради получено уведомление от Гаранционния фонд, с оглед липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Това обстоятелство се установява по безспорен начин от съдържащата се в административната преписка справка от централна база – КАТ по рег.№ на л.44 от делото. При тези данни нарушението се явява доказано от обективна страна, респективно налице е неизпълнение на разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, регламентираща изискването, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. За управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но без табели с регистрационен номер, в нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП е предвидено, че съответния водач се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева.

Ангажирането на административнонаказателната отговорност по горепосочената санкционна норма изисква нарушителят да е действал умишлено, респективно да е управлявал съответното МПС със съзнанието, че същото е без регистрация, включително служебно прекратена такава или, че пътното средство е регистрирано, но без поставени регистрационни табели. В тази връзка релевантно за настоящия случай е обстоятелството, дали на 30.09.2023 г. жалбоподателят е управлявал процесното превозно средство, описано в АУНН и НП, знаейки, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация. Безспорно е, че е налице служебно прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Ауди А4” с рег.№ на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП, извършено на 05.09.2023 г. По силата на посочената разпоредба служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574

ал.11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство, т.е. законодателят е въвел нормативно задължение за компетентния орган, при служебно прекратяване на регистрацията на това основание да уведоми собственика на МПС. В производството пред въззивния съд не са ангажирани доказателства, удостоверяващи обстоятелството, че лицето П. Т. Б., в качеството си на собственик на процесното МПС, да е бил надлежно уведомен за служебно прекратената регистрация на МПС. В конкретния случай липсват каквито и да са доказателства, че по отношение на собственика на МПС е било надлежно връчено съобщение по силата на чл.18б ал.2 от Наредба I-45/24.03.2000 г., за служебно прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Ауди А4” с рег.№... на основание чл.143 ал.10 от ЗДвП. Впрочем това обстоятелство е било обсъдено и от органа на прокуратурата, за което са изложени мотиви в Постановление за прекратяване на наказателното производство по досъдебното производство от 11.01.2024 г. на прокурор при РП гр.В. - ТО гр.М. С други думи, в производството пред въззивния съд не се установява, че административното нарушение е извършено от субективна страна, поради което и наложеното административно наказание се явява незаконосъобразно. Не са представени никакви доказателства, оборващи този извод. Липсата на доказателства, които да аргументират наличието на знание от страна на собственика на процесното МПС, респективно на неговия ползвател за прекратената служебно регистрация на процесния лек автомобил по реда на чл.143 ал.10 от ЗДвП, взето в съвкупност с обстоятелството, че на релевантната дата лек автомобил „Ауди А4” с рег.№ , е бил с надлежно поставени регистрационни табели на определените за това места, обосновават извода за липса на умишъл у жалбоподателя при осъществяване на административното нарушение. В производството пред въззивния съд не се установява наличието на каквито и да са данни, че в конкретния случай жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил със съзнанието или предполагайки, че посоченото МПС е с прекратена регистрация.

Съдебният състав намира за основателно отново да акцентува, че съгласно разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. За управление на МПС, което не е

регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер, в нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП е предвидено, че водачът се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева. Ангажирането на административнонаказателната отговорност по посочената санкционна норма изисква нарушителят да е действал виновно – да е знаел или поне да е допускал, че управляваното МПС е без регистрация. Тежестта на доказване на това обстоятелство в административно-наказателното производство е възложена на наказващия орган, който следва да проведе пълно главно доказване с допустимите доказателствени средства на материалните предпоставки и спазването на процесуалните правила за налагане на административно наказание.

В разпоредбата на чл.143 ал.10 от ЗДвП е регламентирано, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574 ал.11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Следователно и за разлика от други предвидени в ЗДвП и в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. случаи на прекратяване на регистрацията на МПС, при служебно прекратяване на регистрацията в хипотезата на чл.143 ал.10 от ЗДвП, администрацията дължи уведомяване на собственика на автомобила. Задължението за уведомяване по чл.143 ал.10 от ЗДвП е различно от уведомлението по чл.574 ал.10 от Кодекса за застраховането. В случая няма никакви данни собственикът на процесния автомобил да е бил надлежно уведомен за извършеното на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП на 05.09.2023 г. служебно прекратяване на регистрацията на МПС, което е различно от уведомяването му от Гаранционния фонд. Липсват също така данни или доказателства жалбоподателя като ползвател на автомобила към датата на извършване на вмененото му нарушение на чл.140 от ЗДвП – 30.09.2023 г., да е знаел, да е допускал, да е могъл да знае или да е бил длъжен да предположи за прекратената регистрация на автомобила и съответно да съобрази поведението си с това обстоятелство. По делото липсват каквито и да е било доказателства за наличието на субективната страна на нарушението под формата на умишъл или непредпазливост, като неустановени са както интелектуалният, така и волевият момент на вината, като субективен елемент на соченото противоправно деяние. Действително, незнанието на закона не е

обстоятелство, изключващо административнонаказателната отговорност. Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност /за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП т.е. на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, предл. първо във вр. с 140, ал. 1 от ЗДвП. Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по чл.143 ал.10 от ЗДвП за уведомяване на собственика на МПС за служебно прекратената регистрация на автомобила. Поради това по отношение на санкционираното нарушение се изключва не само умисълът на дееца, но и извършване на деянието при форма на вината "непредпазливост". В този смисъл абсолютно необосновано, още по-малко доказано, е приетото в НП и поддържано в становището от наказващия орган, че дори санкционираният водач да не е съзнавал и да не е предвиждал настъпването на противоправния резултат /управление на МПС с прекратена регистрация/, е бил длъжен и е могъл да го предвиди. При липсата на уведомяване на собственика на МПС по реда на чл.143 ал.10 от ЗДвП, ползвателят на автомобила към датата на извършване на вмененото нарушение на чл.140 от ЗДвП, нито е можел да предвиди, още по-малко е бил длъжен да знае за факта на извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС в хипотезата на чл.143 ал.10 от ЗДвП. Ето защо въззивния съд приема извод за несъставомерност на санкционираното деяние от субективна страна поради недоказаност на неговото виновно извършване, което дисквалифицира това деяние като административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН и представлява абсолютно основание за отмяната на издаденото наказателно постановление, като незаконосъобразно.

От страните не са претендирани разсноски и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав **ОТМЕНИ** Наказателно постановление № 24-0300-000051/05.02.2024 год. на Началник група в ОД на МВР В., РУ гр.М. като незаконосъобразно.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____